

תת"ע 439/03 - מדינת ישראל נגד פרץ סופי

בית המשפט ל深交ורה מחוז מרכז פתח תקווה

תת"ע 439-03-12 מדינת ישראל נ' אלקבג
תיק חיזוני: 52200722008

בפני כבוד השופט עמיית בר
מדינת ישראל - המשיבה
המאשימה - המבekaש
נגד
פרץ סופי
הנאשםת - המבekaשת

החלטה

בפני בקשה למתן הוראה למצוירות להנפקת אישור הפקדה.
ב"כ המבekaשת הפנה לגור הדין בו לא צוין מועד הפקדת הרישוין ואת חובת ההפקדה ובשל כך ביקש כי
אורוה למצוירות להפיק אישור הפקדה רטראקטיבי.
לדברי ב"כ המבekaשת האדם הסביר אינו יכול להבין כי עליו להפקיד את רישוין הנהיגה.
אציון כבר עתה כי מדובר בחובה חוקית ואין נפקות להבנת האדם הסביר בעניין זה.

בסעיף 42 לפוקודת הת深交ורה נקבע כי הפסילה **תחול ביום מתן גזר הדין אם לא הוראה בית המשפט**
הוראה אחרת :

פסילה וחישוב תקופתה (תיקון מס' 24) תשנ"א-1990

42. (א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזקיק ראשון נהיגה לפי
פקודה זו **תחול ביום מתן גזר דין אם לא הוראה בית המשפט הוראה אחרת.**
(ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה,
תהייה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמתה ותקופתה תחול בתום הפסילה
הקדמתה.
(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -
(1) התקופה שחלפה עד מסירת הרישוין לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;
(2) תקופה שבה נשא בעל הרישוין עונש מאסר על העבירה שבגללה נפלל כאמור.

כמו כן בסעיף 556 (א) לתקנות הת深交ורה נכתב כך:

עמוד 1

"**נפסל בעל רשות נהייה על ידי בית משפט מהחזק ברשותו, ימציא בעל הרשות את רשות
הניהיה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודיע לו על הפסילה**"

כפי שצוטט לעיל, בסעיף 42 (ג) (1) לפקודת התעבורה נכתב כי, בחישוב תקופת הפסילה לא יבוא במנין - התקופה שחלפה עד מסירת הרשות לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרכן שנקבעה; .

לכן, אין כל חובה שהשופט יציין בಗזר הדין את החובה רשומה בחוק ובתקנות להפקיד רשות נהייה. ככל שנרשמת הערה מסווג זה בגזר דין, הרי אין מדובר באמירה שמקימה את החובה להפקיד את רשות
הניהיה אלא באמירה שמשמעותה את האמור בחוק.
הבקשה נדחתת.

על המבוקשת להפקיד את רשות נהייה לאalter.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 يول' 2022, בהעדר הצדדים.